

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

22.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 17-го Марта. — 1839 — Wilno. Piątek. 17-go Marca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 5-го Марта.

Высочайшимъ Приказомъ отъ 1-го Марта, Председатель С. Петербургской Управы Благочинія, состоящій по Кавалеріи Полковникъ *Радищевъ*, переводится въ Корпусъ Жандармовъ. — Бывшій Командиръ 1-й бригады 9-й Пѣхотной дивизіи, Генералъ-Маіоръ *Пинабель*, увольняется отъ службы за ранами съ мундиромъ и пенсіономъ полаганаго оклада, опредѣленнаго Уставомъ 6 Декабря 1827 г.

— Высочайшимъ Приказомъ отъ 2-го Марта, Нижегородскаго пѣхотнаго полка Полковникъ *Трусовъ* 1-й, назначается Командиромъ Брянскаго Егерскаго полка. — Увольняются отъ службы: Бывшій Командиръ 7-го Кавалерійскаго Округа Украинскаго Военнаго Поселенія, состоящій по Кавалеріи Подполковникъ *Шидловскій*, за раной, Полковникомъ, съ мундиромъ и пенсіономъ полаганаго жалованья. Состоящій при Начальникѣ 1-й Кирасирской дивизіи, по Резервнымъ эскадронамъ 1-й и 2-й Драгунскихъ дивизій; Драгунскаго Его Императорскаго Высочества Наслѣдника Цесаревича полка Полковникъ *Столбе 2-й*, съ мундиромъ и пенсіономъ двухъ третей оклада, опредѣленнаго Уставомъ 6-го Декабря 1827 г. (Р. И.)

— Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему представленію Г. Министра Финансовъ, въ слѣдствіе донесенія Главнаго Правленія Россійско-Американской Компаніи, что Стахинскій Колошескій Тоень *Куачте*, по увѣщаніямъ нашего въ Россійско-Американскихъ Колоніяхъ Священника Везіамінова о прекращеніи обычая Колошъ убивать плѣнниковъ при поминанхъ умершихъ своихъ родственниковъ; первый подель къ уничтоженію оного примѣръ, отпустивъ на волю при одномъ изъ такихъ случаевъ во всенародное свидѣтельство привязанности и уваженія къ Русскимъ, обреченныхъ на смерть невольниковъ, и замѣнивъ убіеніе Колошъ пожертвованіемъ другаго рода, Высочайше повелѣть соизволилъ: за таковой похвальный поступокъ *Куачте*, наградить его парчевымъ кафтаномъ, съ приличнымъ поясомъ и шапкой.

— Уральскій Бергъ-Инспекторъ, Горный Инженеръ Полковникъ *Любарскій*, по прошенію его (17 Февр.) Всемилостивѣйше уволенъ отъ сей должности по разстроеному здоровью; Уральскимъ Бергъ-Инспекторомъ Высочайше повелѣно быть Горному Начальнику Богословскихъ заводовъ, Полковнику *Порозову*, а на мѣсто его опредѣлить Горнымъ Начальникомъ Богословскихъ заводовъ Корпуса Горныхъ Инженеровъ Подполковника *Протасова*.

— Судьею Екатеринбургскаго Совѣтнаго Суда, (17-го Февр.) Высочайше повелѣно быть, изъ числа избранныхъ тамошнимъ Дворянствомъ кандидатовъ отставному Капитану Александру *Захарину*.

(Спб. В.)

— Императорская Россійская Академія, отдавая должную справедливость знанію и упражненію въ словесныхъ наукахъ и отечественномъ языкѣ Г. Коллежскаго Совѣтника Константина Степановича *Сербиновича*, избрала его въ 18-й день Февраля сего года въ свои Дѣйствительные Члены.

ВІАДОМОСТІ КРАЈОВЕ.

Санкт-Petersburg, 5-го Марца.

Презъ Найвысшій Розказъ діенный 1-го Марца, Президентъ С. Петербургскаго заведенія полиціи, лѣжащій въ Кавалеріи, Полковникъ *Радищевъ*, преноси се до Корпусу Жандармовъ. — Былъ доводца 1-шеі брыгады 9-теі дывизіі піешей, Јенерал-Мајор *Пинабель*, увалня се зо службы, з причыну ран, з мундурем і пенсыя зупелнаго вызначенія, подлуг ustawy 6-го Grudnia 1827 року.

— Презъ Найвысшій Розказъ Діенный 2-го Марца, Нізгородзкїего піешотнего полку Полковникъ *Трусовъ* 1-шеі, назначза се доводца Брањскїего полку Стрелцовъ. — Увалня се зо службы: былъ доводца 7-мего округу Кавалеріі Украинскаго воісковеґо осїедленія, лїжащій се въ Кавалеріі Подполковникъ *Шыдольскїі*, з причыну раны, в рандіе Полковника з мундурем і пенсыя зупелней гаży. Зостаящій пры Начельнику 1-ей дывизіі Кїрсыерскїей швадронѡв ѡдводѡвыхъ 1-ей і 2-ей дывизіі драгонѡв. Полковникъ полку драгонѡв Јеґѡ Сесарскїіеґъ Выхѡдїеґъ Настѡпсѡу Сесарзевїча *Столбе 2-гї*, з мундурем і пенсыя двѡхъ третїехъ вызначенія, подлуг ustawy 6-го Grudnia 1827 року (Р. Іп.)

— Сесарз Јеґѡ Мошъ, по најунїзїшзѡмъ представїенїу Р. Мїнїстра Скарбу, на skutek doniesienia Głównego Zarządu Rosyjsko-Amerykańskiej Kompanii, że Stachinski Kotaszeński Toen *Kuachte*, po naukach naszego w Rosyjsko-Amerykańskich Koloniach Kapłana *Weniaminowa*, o zaniżehaniu obyczaju Kotaszow, zabijania jeńców przy wodłach za zmarłychъ своихъ krewnych, pierwszy podał do jego wytepienia przykład, wypuszczając na wolność w jednémъ zъ takichъ zdarzeń, dla okazania powszechnego w narodzie przywiązania і poważenia ku Rosyjanom, przeznaczonychъ на śmierć niewolników і zamienającъ zabijanie Kotaszow ofiarą innego rodzaju, Najwyżej rozkazać raczył: za takъ chwalebny поступекъ *Kuachte*, udarować go złoto-litymъ кафтанемъ з przyzwoitymъ pasemъ і czapką.

— Uralski Inspektor Górnictwa, Półkownik Inżynierów górnichъ *Lubarski*, na własną prośbę (17 Lutego), Najłaskawiej uwolniony ѡd tego obowiązku, dla zrujnowanego zdrowia; Uralskimъ Inspektoremъ Górnictwa, Najwyżej rozkazano byđzъ Начельникови Горничеву Богословскихъ заводѡв, Półkownikowi *Porozowu*, а на јеґѡ мїеґсцу назначыць гѡрничымъ начельникомъ Богословскихъ копални Подпѡłkownika корпусу гѡрничыхъ Inżynierów *Protasowa*.

— Sędzią Ekaterynosławskiego Sumniennego Sądu (17 Lutego) Najwyżej rozkazano byđzъ, zъ lїczby wybranychъ przezъ tameczne двѡрзањство кандидатѡв, ѡdstawnemu Kapłanowi Alexandrowi *Zacharinowi*. (G. S.)

— Cesarska Akademia Rosyjska, oddającъ należną sprawiedliwość, nauce і pracomъ w przedmiotachъ literatury і јęzyka ojczystego Р. Radzcy Kollegialnego Konstantego *Serbinowicza*, dnia 18 Lutego roku teraźniejszego wybrała go на swego Członka Rzeczywistego.

— Высочайшимъ Именнымъ Указомъ, даннымъ Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, въ 24-й день минувшаго Февраля, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Ордена Св. Анны 2-й степени, Секретарь Канцеляріи Рижскаго Военнаго Губернатора и Генераль-Губернатора Остзейскихъ Губерній, Коллежскій Ассесоръ *Андреевъ*, въ награду усердной службы его, Начальствомъ засвидѣтельствованной, согласно удостоенію Комитета Министровъ.

— Высочайшимъ именнымъ указомъ, даннымъ Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, въ 17-й день сего Февраля, состоящій при Командирѣ Отдѣльнаго Оренбургскаго Корпуса, для особыхъ порученій, числящійся по Арміи Подполковникъ *Калустовъ*, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Ордена Св. Анны второй степени.

— Курскій Губернскій Предводитель Дворянства, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Сонцовъ*, въ возданіе отличныхъ заслугъ его по настоящей должности, Всемилостивѣйше пожалованъ въ Тайные Совѣтники.

— Сенатору, Тайному Совѣтнику *Акинфому*, Всемилостивѣйше повелѣно быть Почетнымъ Опекуномъ и присутствовать въ Московскомъ Опекунскомъ Совѣтѣ. (Р. И.)

О высшемъ Коммерческомъ пансіонѣ.

На основаніи Высочайше подтвержденнаго въ 27-й день Января сего 1839 года всеподданнѣйшаго доклада Г. Министра Финансовъ учреждается *высшій коммерскій пансіонъ* въ С. Петербургѣ для образованія дѣтей потомственныхъ почетныхъ гражданъ, купцовъ первыхъ двухъ гильдій и иностранныхъ гостей къ дѣламъ коммерціи высшаго разряда, и для приготовленія ихъ исключительно къ занятіямъ негоціантовъ. Въмѣстѣ съ симъ для собранія капитала нужнаго къ предварительному устройству и обзаведенію сего пансіона, равно какъ на содержаніе онаго въ первые годы до поступленія полного комплекта воспитанниковъ, Его Императорскому Величеству благоугодно было Высочайше повелѣть открыть подписку, дабы почетное купечество могло принять въ семь общепольномъ учрежденіи участіе пожертвованіемъ отъ своихъ избытковъ. Во исполненіе сего Совѣтъ означеннаго *высшаго коммерскаго пансіона* въ С. Петербургѣ получилъ при предложеніи Г. Министра Финансовъ особую для сего предмета шнуровую за подписаніемъ Его Сіятельства книгу, которая и открыта ежедневно во время биржевыхъ собраній въ С. Петербургскомъ биржевомъ Комитетѣ: о чемъ совѣтъ и поставляетъ долгомъ объявить къ свѣдѣнію всего почетнаго купечества.

Положеніе о высшемъ коммерческомъ пансіонѣ въ С. Петербургѣ. *)

§ 1. Для образованія дѣтей потомственныхъ почетныхъ гражданъ, купцовъ первыхъ двухъ гильдій и иностранныхъ гостей, къ дѣламъ коммерціи высшаго разряда, и для приготовленія ихъ исключительно къ занятіямъ негоціантовъ, учреждается въ С. Петербургѣ *высшій коммерскій пансіонъ*, на 50 воспитанниковъ, въ число коихъ, по особымъ уваженіямъ совѣта пансіона, могутъ быть принимаемы и дѣти купцовъ третьей гильдіи.

§ 2. Пансіонъ сей, состоя подъ особеннымъ покровительствомъ Министра Финансовъ, и въ непосредственномъ его вѣдѣніи, управляется совѣтомъ, составленнымъ изъ почетныхъ негоціантовъ.

По предметамъ относящимся до учебной части сего пансіона, Министръ Финансовъ входитъ въ сношеніе съ Министромъ Народнаго Просвѣщенія.

§ 3. Совѣтъ пансіона состоитъ изъ шести дѣйствительныхъ членовъ. Четыре изъ оныхъ всегда должны быть избираемы изъ членовъ совѣта коммерческаго училища, по назначенію сего совѣта; а двое назначаются совѣтомъ пансіона изъ иностранныхъ гостей. Члены избираютъ, изъ среды своей, ежегодно, по большинству голосовъ, одного въ предсѣдатель, для удобнѣйшаго направленія дѣла и о семъ выборѣ доносятъ къ свѣдѣнію Министра Финансовъ.

Дѣйствительные члены Совѣта пансіона, доколѣ остаются въ семь званій, считаются въ городской службѣ, наравнѣ съ высшими, по купеческимъ выборамъ, должностями, кромѣ городского главы, и могутъ быть, сверхъ сего званія, избираемы въ городскую службу, не иначе какъ по собственному ихъ согласію.

Примѣчаніе. На первый разъ занимаютъ мѣста членовъ совѣта учредители пансіона.

§ 4) Обязанности Совѣта состоятъ въ управленіи пансіономъ и распоряженіи по всемъ частямъ его, въ надзорѣ за точнымъ выполненіемъ предписанныхъ

*) Высочайше утверждено 27 Января 1839 г.

— Przez Najwyższy Imienny Ukaz, do Kapituły Rosyjskich Cesarzkich i Królewskich Orderów, dnia 24 przeszłego Lutego, Najtąskawiej mianowany Kawalerem Orderu Sw. Anny drugiego stopnia, Sekretarz Kancelaryi Rzyckiego Wojennego Gubernatora, Jenerał Gubernatora Gubernij Nadbaltyckich, Assesor Kollegialny *Andrejew*, w nagrodę gorliwej służby, przez zwierzchność zaświadczonej, zgodnie z uznaniem Komitetu Ministrów.

— Przez Najwyższy Imienny Ukaz, do Kapituły Rosyjskich Cesarzkich i Królewskich Orderów, d. 17-go Lutego, zostający przy Dowódcy Oddzielnego Orenburskiego Korpusu, dla osobnych poruczeń, liczący się w Armii Podpółkownik *Kalustow*, Najtąskawiej mianowany Kawalerem Orderu Sw. Anny 2-go stopnia.

— Kurski Gubernialny Marszałek Dworzeństwa, Reczywisty Radzca Stanu *Soncow*, w nagrodę odznaczających się zasług na tym urzędzie, Najtąskawiej mianowany Radzcą Tajnym.

— Senatorowi, Radczy Tajnemu *Akinfowu*, Najtąskawiej rozkazano bydz Honorowym Opiekunem i zasiadać w Moskiewskiej Radzie Opiekunskiej. (R. I.)

O wyższym Pensyonie Handlowym.

Na podstawie Najwyżej utwierdzonego 27-go Stycznia teraźniejszego 1839 roku najuniższego przełożenia P. Ministra Skarbu zakłada się *Wyższy Pensyon Handlowy* w S. Petersburgu, dla kształcenia dzieci potomnych braźdan poczetnych, kupców pierwszych dwóch gild i gości zagranicznych, do wyższych działan handlowych, i dla przysposobienia ich wyłącznie do zatrudnień negocyantów. Razem z tém dla dożenia kapitału, potrzebnego na poprzednicze urządzenie i opatrzenie tego pensyonu, równie jak na jego utrzymanie w pierwszych latach, do zebrania się zupełnego kompletu uczniów, podobno się Jego Cesarzkiej Mości Najwyżej rozkazać ogłosić subskrypcyą, ażeby zacne kupiectwo mogło stać się uczęstnikiem w tym powszechnie użytecznym zakładzie przez dobrowolne ofiary. Na skutek wypełnienia tego, Rada pomienionego *Wyższego Pensyonu Handlowego* w S. Petersburgu, otrzymała o bok przełożenia Pana Ministra Skarbu osobną na ten przedmiot sznurową księgę z podpisem tegoż P. Ministra, która też jest otwartą codziennie w czasie zebrania giełdowych w S. Petersburgkim Komitecie Giełdowym, o czém Rada poczytuje za obowiązek podać do wiadomości całego zacnego stanu kupieckiego.

Ustawa o Wyższym Handlowym Pensyonie w S. Petersburgu. *)

§ 1. Dla kształcenia dzieci potomnych poczetnych braźdan, kupców pierwszych dwóch gild i gości zagranicznych, do wyższych działan handlowych, i dla przysposobienia ich wyłącznie do zatrudnień negocyantów, zakłada się w S. Petersburgu *Wyższy Pensyon Handlowy*, na 50 uczniów, do których liczby, ze szczególnych uwag Rady Pensyonu, mogą bydz przyjmowani i dzieci kupców trzeciej gildy.

§ 2. Pensyon ten, zostając pod szczególną opieką Ministra Skarbu, i pod bezpośredniem jego zawiadownstwem, zarządzany jest przez Radę, ze znakomitych negocyantów złożoną.

W przedmiotach odnoszących się do części naukowej tego Pensyonu, Minister Skarbu znosi się z Ministrem Narodowego Oświecenia.

§ 3. Rada Pensyonu składa się z sześciu rzeczywistych członkow. Cztery z nich zawsze powinni bydz wybierani z Członkow Rady Szkoły Handlowej, z naznaczenia tej rady; a dwaj naczynają się przez Radę Pensyonu z gości zagranicznych. Członkowie wybierają co rok zpośród siebie, większością głosow, jednego na Prezydenta, dla dogodniejszego kierowania działan, i o tym wyborze doprowadzają do wiadomości Ministra Skarbu.

Rzeczywisci Członkowie Rady Pensyonu, dopóki zostają w tém nazwanii, liczą się w służbie miejskiej, na równi z wyższymi urzędami z wyborow kupieckich, oprócz Głowy Miasta, i mogą bydz, prócz tego urzędu, wybierani do służby mieskiej, nie inaczej, jak z własnego ich zgodzenia się.

Uwaga. Napierwszy raz zajmują miejsca Członkow Rady założyciele Pensyonu.

§ 4. Obowiązki Rady zawierają się w zarządzaniu Pensyonem i rozporządzaniu we wszystkich jego wydziałach, w dozorze około istotnego wypełnienia prze-

*) Najwyżej utwierdzona 27 Stycznia 1839 r.

правиль, особенно въ неукоснительномъ направленіи къ цѣли; для которой пансіонъ учреждается, и въ ревизіи его отчетовъ.

Для полного собранія совѣта достаточно трехъ наличныхъ членовъ; въ присутствіе онаго приглашается и Директоръ пансіона, съ совѣтательнымъ голосомъ.

Постановленія и рѣшенія совѣта приводятся въ исполненіе по большинству голосовъ.

§ 5. Для руководства своего, совѣтъ составить особыя подробныя правила, которыя, по утвержденіи Министромъ Финансовъ, примутся къ исполненію.

§ 6. Пансіонъ поручается Директору, съ содѣйствіемъ помощника его, который при томъ занимаетъ мѣсто и Инспектора классовъ. Они избираются совѣтомъ и опредѣляются, съ утвержденія Министра Финансовъ.

Первый полагается въ VI, а второй въ VII классахъ, но могутъ быть опредѣляемы чинами выше и ниже оныхъ на общемъ основаніи. Если же въ сѣи должности будутъ избираемы лица неимѣющія чиновъ, то въ службѣ ихъ не считать.

§ 7. Для воспитанія и ученія пансіонеровъ, совѣтъ, по представленію Директора, опредѣляетъ гувернеровъ и учителей, имѣющихъ установленныя на то аттестаты. Письмоводитель, экономъ и другія должностныя лица опредѣляются, съ согласія совѣта, а служители самими директоромъ. Директоръ и его помощникъ, будѣ имѣютъ чины, считаются въ дѣйствительной государственной службѣ, какъ равно и учителя, ежели не состоятъ на службѣ въ другихъ мѣстахъ. Всѣ они представляются къ производству и наградамъ по удостоенію совѣта и чрезъ Министра Финансовъ, на основаніи общихъ узаконеній и примѣняясь къ правиламъ существующимъ по вѣдомству Министерства Народнаго Просвѣщенія, относительно къ соотвѣствующимъ званіямъ въ гимназіяхъ и въ благородныхъ при нихъ пансіонахъ. Никому изъ нихъ не присвоится права на пенсіонъ отъ казны, за службу при коммерческомъ пансіонѣ.

§ 8. Директоръ, помощникъ его, и одинъ изъ гувернеровъ, по назначенію совѣта, составляютъ комитетъ пансіона, для ближайшаго заведыванія по предметамъ содержанія и ученія пансіонеровъ и хозяйства по пансіону.

При Комитетѣ полагается письмоводитель, который производитъ дѣла и по совѣту.

§ 9. Въ руководство комитету, по всѣмъ дѣламъ исполнительнымъ и хозяйственнымъ и для порядка письмоводства и счетоводства, совѣтъ снабжаетъ его надлежащею инструкціею.

Дѣла, превышающія власть комитета, вносятся директоромъ на разрѣшеніе совѣта.

§ 10. Пансіонъ содержится изъ платы за пансіонеровъ, полагая не свыше, *двухъ тысячъ пяти сотъ рублей* за каждаго въ годъ; но для первоначальнаго устройства, и дальнѣйшаго подкрѣпленія онаго, Министръ Финансовъ приметъ мѣры къ составленію для пансіона кореннаго капитала, остатки коего, за предварительными расходами, внесутся, въ кредитныя установленія, или употребятся на приобрѣтеніе Россійскихъ фондовъ.

Пансіону предоставляется право принимать пожертвованіе денежныхъ суммъ, или же недвижимыхъ имуществъ, владѣнію купечества предоставленныхъ. Сдѣлавшіе значительныя пожертвованія могутъ быть представляемы Министромъ Финансовъ къ приличнымъ наградамъ; а нѣкоторые удостоиваются званія почетныхъ членовъ совѣта коммерческаго пансіона и приглашаются засѣдать въ ономъ, при всѣхъ торжественныхъ случаяхъ. Также, выбывшіе изъ совѣта, дѣйствительные члены могутъ сохранять званіе почетныхъ членовъ совѣта.

§ 11. Пансіонъ помѣщается первоначально, въ наемномъ домѣ, а если обстоятельства дозволятъ, то съ употребленіемъ кореннаго капитала и другихъ источниковъ, можетъ быть устроено для онаго и собственное зданіе.

§ 12. Пансіонеры принимаются не моложе 10 и не старѣ 14 лѣтъ, и разпредѣляются на нужное число классовъ, которые наполняются пансіонерами постепенно въ теченіи нѣсколькихъ лѣтъ, такъ, чтобы въ продолженіе оныхъ могли поступать воспитанники, довольно приготовленные, и въ высшіе классы.

§ 13. Пансіонеры имѣютъ бѣлье, обувь и одежду отъ себя. Они носятъ гражданское платье, на которое для приличнаго однообразія, устанавливается отъ Совѣта, съ утвержденія Министра Финансовъ, общая форма.

За прилежаніе, успѣхи въ наукахъ и добронравіе, пансіонеры получаютъ въ награду: книги, похвальные листы и тому подобныя поощренія; по призыву другихъ учебныхъ заведеній; за тупость же и

писанныхъ правилъ, specialmente въ zupełnemъ skierowaniu do celu, dla którego się Pensyon zakłada; i w rewizji rachunkow.

Dla zupełnego zebrania Rady dostatecznie jest trzech obecnych Członków; na posiedzenie tej Rady zaprasza się i Dyrektor Pensyonu, z głosem doradczającym.

Postanowienia i rozstrzygnięcia Rady przeprowadzają się do wypełnienia większością głosów.

§ 5. Dla swego przewodnictwa, Rada ułoży osobne szczegółowe prawidła, które, po utwierdzeniu przez Ministra Skarbu, będą przyjęte do wypełnienia.

§ 6. Pensyon porucza się Dyrektorowi, ze współdziałaniem jego pomocnika; który obok tego zajmuje miejsce Inspektora klas. Oni wybierają się przez Radę i są mianowani, za utwierdzeniem Ministra Skarbu.

Pierwszy liczy się w VI, a drugi w VII klasach; ale mogą być mianowani rangami wyżej i niżej od tych klas na ogólnej podstawie. Jeżeli zaś do tych obowiązków będą obierane osoby rang niemającej, tedy w służbie ich nie liczyć.

§ 7. Dla wychowania i uczenia pensjonarzy, Rada, po przedstawieniu Dyrektora, mianuje guwernerów i nauczycieli, mających ustanowione na to atestaty. Pismowodca, Ekonom i inne osoby obowiązkowe mianują się, za zgodą Rady, a posługaczę przez samego Dyrektora. Dyrektor i jego pomocnik, jeżeli będą mieli rangi, uważają się w rzeczywistej służbie Państwa, jak również i nauczyciele; jeżeli nie zostają na służbie w innych miejscach. Wszyscy ci przedstawiają się do rang i nagród po uznaniu Rady i przez Ministra Skarbu; na podstawie powszechnych ustaw i stosując się do prawideł, istniejących w wiedzy Ministerjum Narodowego oświecenia, względnie do odpowiadających posad w Gimnazjach i w Szlacheckich przy nich Pensyonach. Nikomu z nich nie przyswaja się prawa do pensyi ze skarbu, za służbą przy Pensyonie Handlowym.

§ 8. Dyrektor, jego pomocnik, i jeden z guwernerów, z mianowania Rady, składają Komitet Pensyonu; dla bliższego zawiadywania w przedmiotach utrzymania i uczenia pensjonarzy i gospodarstwa w pensyonie.

Przy Komitecie mianuje się pismowodcę, który zajmuje się dziełami w Radzie.

§ 9. Dla przewodnictwa Komitetu, we wszystkich działaniach wykonawczych i gospodarczych i dla porządku korespondencji i buchalteryi, Rada daje mu należytą instrukcyę.

Dziela, przechodzące władzę Komitetu, wnoszą się przez Dyrektora na rozstrzygnięcie Rady.

§ 10. Pensyon utrzymuje się z płacy za pensjonarzy, kładąc nie więcej nad *dwa tysiące pięćset rubli* za każdego na rok; ale dla początkowego urządzenia i dalszego jego zasilenia, Minister Skarbu przedsięwznie środki do złożenia dla Pensyonu wieczystego kapitału, pozostałości którego, od rozchodów zakładowych, będą wniesione do Kredytowych ustanowień Państwa; albo się użyją na zakupienie fondów Rossyjskich.

Pensyonowi daje się prawo przyjmowania ofiar pieniężnych, albo też majątkow nieruchomych, własnemu kupców dozwolonych. Ci, którzy znaczne uczynili ofiary, mogą być przedstawiani przez Ministra Skarbu do stosownych nagród; a niektórzy zostają uznawani godnymi nazwania Honorowych Członków Rady Pensyonu Handlowego i zapraszają się do zasiadania w niej; we wszystkich zdarzeniach uroczystych. Także, Rzeczywisci Członkowie, którzy z Rady wybyli, mogą zachowywać nazwanie Honorowych Członków Rady.

§ 11. Pensyon pomieszcza się początkowie w domu najętym, a jeżeli okoliczności dozwolą, tedy, za użyciem kapitału wieczystego i innych źródeł, może być dla niego osobna budowa wystawiony.

§ 12. Pensjonarze przyjmują się nie młodszy nad 10 i nie starsi nad 14, i rozdzielają się na potrzebną liczbę klas, które się napełniają pensjonarzami stopniowo w przeciągu kilku lat, tak, ażeby w tym czasie mogli wychowawcy, dostatecznie przygotowani, postępować do klas wyższych.

§ 13. Pensjonarze mają białiznę, obowie i odzież własne. Noszą odzienie cywilne, którego dla przyzwoitej jednokształtności, z utwierdzenia Ministra Skarbu, ustanawia Rada ogólną formę.

Za pilność, postępy w naukach i dobre obyczaje; pensjonarze otrzymują w nagrodzie: książki, listy pochwalne i temu podobne zachęcenia; na wzór innych zakładów szkolnych; a za tępotę i niezdolność; a tém

нимательное упражненіе. Возобновились такъ называемые jeux d'esprit, коими отличалась гостинная Князя Меттерниха. Вчера до обѣда Государь Цесаревичъ посѣтилъ инженерное училище и осматривалъ Императорскую конюшню; потомъ имѣлъ обѣденный столъ у Эрцъ-Герцога Карла, вечеромъ посѣтилъ театръ у Каринтскихъ воротъ, въ коемъ было представленіе балета „Хромой бѣсъ.“ Съ утра, Государь Цесаревичъ, къ неожиданному удовольствію своему, получалъ собственноручное письмо Императора, коимъ Его Высочество назначается Шефомъ гусарскаго Герамба полка, расположеннаго въ Галиціи, званіе, которое также носить Августѣйшій Родитель Его, равно Короли: Прускій, Виртембергскій и Сардинскій. (О.Г.Ц.П.)

Франція

Парижъ, 11 го Марта.

Частныя аудіенціи у Короля служатъ признакомъ, что Министерскій переломъ приближается къ окончанію. Вчера, въ 12 часовъ, Маршалъ Сульта опять былъ у Короля, и потомъ посѣтилъ Г-на Тьера въ его квартиру. Въ четвертомъ часу, Г-нъ Тьеръ прибылъ первый разъ въ замокъ и разговаривалъ съ Королемъ до 6-ти часовъ вечера. Маршалъ Сульта принялъ на себя образованіе новаго состава Министерства. Вчера Г-нъ Гизо пробылъ у Короля до 10-ти часовъ вечера. Князь Броліе объявилъ, что къ крайнему сожалѣнію своему, не можетъ онъ принять никакой должности; говорить, что онъ ѣдетъ съ дѣтьми своими въ Италію.

— Въ одномъ изъ Журналовъ пишутъ, что Г-нъ Тьеръ, будучи потребованъ къ Королю, имѣлъ продолжительную аудіенцію, на коей однако ничего рѣшительнаго положено не было. Въ *Messenger* сказано тоже самое; но на счетъ того, что Маршалу Сульту поручено заняться составленіемъ новаго Министерства, ничего не упоминается.

— Въ другомъ журналѣ напечатано слѣдующее: Извѣстіе что Маршалъ Сульта принялъ должность предсѣдателя Министровъ, казывается преждевременнымъ. Кажется, что Г-нъ Сульта и Тьеръ согласятся сегодня на предложенія Короля, но до сего времени ничего рѣшительнаго еще не послѣдовало. Говорятъ, что Король желаетъ, чтобы и Г-нъ Дюпенъ вошелъ въ составъ новаго Министерства; а потому до прибытія его, дѣло не будетъ окончено. Всѣ вообще удивляются тому, что Король принималъ Г-на Гизо; ибо никто не хочетъ повѣрить, чтобы онъ могъ служить вмѣстѣ съ Г-нъ Султомъ и Тьеромъ. Кажется, что Король желаетъ узнать мнѣніе начальниковъ всѣхъ партій, прежде всякаго окончательнаго постановленія. Провѣся даже слухъ, что и Г-нъ Одилонъ Барро получилъ приказаніе явиться къ Королю. (О.Г.Ц.П.)

— Сегодня послѣ полудня, незадолго до отхода почты, ходилъ по рукамъ слѣдующій именный списокъ новаго управленія: Маршалъ Сульта Президентомъ Совѣта и военнымъ Министромъ; Г. Тьеръ Министромъ Иностраннхъ Дѣлъ; Г. Тестъ великимъ хранителемъ печати; Г. Беравже Министромъ Народнаго Просвѣщенія; Г. Аргу Министромъ торговли; Адмиралъ Гривель, морскимъ Министромъ.

— Часть здѣшняго гарнизона получила приказаніе быть въ готовности въ казармахъ. Всѣ караулы линейнаго войска и національной гвардіи будутъ удвоены, и такъ сказать полиція принимаетъ всѣ мѣры предосторожности, какъ будто опасаясь какихъ либо безпорядковъ.

— Къ числу невѣроятныхъ слуховъ, принадлежитъ и то, что однимъ изъ главныхъ условий со стороны Маршала Сульта при вступленіи въ кабинетъ, есть то, чтобы Король, непредсѣдательствовалъ лично въ совѣтахъ Министровъ.

— На сегодняшней биржѣ говорили, что Г-ну Гизо предложено званіе посланника въ Лондонъ вмѣсто Генерала Себастьяни, однако полагаютъ, что онъ откажется отъ этой должности. Наконецъ ожидали, что Королевское постановленіе о наименованіи новыхъ Министровъ, будетъ уже объявлено въ завтрашнемъ Мониторѣ. 3 процент. ренты 79, 50. (G. C.)

— 3 ч. с. м. открыта въ Луврѣ выставка художественныхъ произведеній. Стеченіе народа было столь многочисленно, что едва можно было туда добраться. Число таковыхъ произведеній годъ отъ году возрастаетъ, по этому случаю въ одной газетѣ исчислено, что въ теченіи послѣднихъ 9 мѣсяцевъ, употреблено въ Парижѣ, для написанія картинъ, 12,000 квадратныхъ футовъ холста. Особенное вниманіе заслуживаютъ двѣ испанскія картины Горация Вермета, представляющія взятіе Константины. По части портретной живописи, отличаются изящною отдѣлкою произведенія Г Винтергальтера, въ особенно-

некъ вчерашшій посвѣтилъ Цесаревичъ звизданію Академіи инженеровъ и прегляданію Цесарской стайни, по-чѣмъ обѣдował u Arcy-Xięcia Karola, wieczoremъ zaś zwizdził teatr przy bramie Karyntskiej, gdzie dawano balet *Diabeł Kulawy*. W godzinach porannych, Cesarzевичъ został radośnie zadziwiony, odbierając Cesarzski list własnoręczny, mianujący Go Szefem pólku huzarów Geramba, stojącego w Galicyi, który-to zaszczyt dzieli wspólnie ze swoim Dostojnym Ojcem, tudzież Królami: Pruskim, Württemberskim i Sardynskim. (G.R.K.P.)

Франція

Парижъ, дня 11 Марта.

Powierzchowne znaki, jako to, częste posłuchania u Króla, dowodzą, że przesilenie ministeryalne zbliża się do końca. Wczora o południu był znowu u Króla Marszałek Soult, a następnie odwiedził P. Thiers w jego mieszkaniu. O 5½ P. Thiers poraz pierwszy był w zamku, gdzie rozmawiał z Królem aż do godziny 6 ej wieczorem. Marszałek Soult przyjął na siebie obowiązek złożenia nowego Gabinetu. Wczora wieczorem, P. Guizot bawił u Monarchy do godziny 10 ej. Xiążę Broglie, z najszczerzszym ubolewaniem oświadczył, że żadnego udziału w rządzie mieć nie może; mówią, że z dziećmi swemi do Włoch odjeżdża.

— Jeden z dzienników pisze, że P. Thiers, odebrałszy zaproszenie Monarchy do zamku, udał się tam na długą rozmowę, lecz że nic stanowczego nie postanowiono. *Messenger* też samo donosi, ale nie o tém nie wspomina, że Marszałek Soult otrzymał polecenie utworzyć nowy gabinet.

— Inny zaś dziennik donosi: Zaśpieszna jest wiadomość, że Marszałek Soult przyjął naczelnictwo Ministrów. Ile się zdaje, PP. Soult i Thiers przyjmą dzisiaj warunki Króla, ale w tej chwili nie jeszcze stanowczego nie postanowiono. Mówią, że Monarcha życzy sobie, aby i P. Dupin należał do składu gabinetu; zatem przed przyjazdem tego, nie będą rzeczy skończone. Powszeczenie zadziwiło wszystkich, że Monarcha przyjmował P. Guizot: nikt bowiem nie chce wierzyć, aby mógł urzędować razem z PP. Soult i Thiers. Ile się zdaje, pragnie Monarcha zasięgnąć rady wszystkich naczelników stronnictw, nim ostatecznie postanowi; wieść nawet rozeszła się, że P. Odillon-Barrot zaproszony został do zamku. (G.R.K.P.)

— Dziś po południu, wkrótce przed odejściem poczty, obiegała następująca lista imienna nowej administracji: Marszałek Soult, Prezesem Rady i Ministrem wojny; Pan Thiers, Ministrem interesów zagranicznych; Pan Teste; Wielkim Pieczętarszem; P. Berenger, Ministrem Oświecenia; Pan Argout, Ministrem handlu; Admirał Grivel, Ministrem marynarki.

— Część wojska załogi tutejszej, dostała rozkaz bydyć na pogotowiu w koszarach. Wszystkie warty wojska liniowego i gwardyi narodowej, będą dziś podwojone. Słowem, policya dopełnia wszelkich ostryżności, jak gdyby się poruszeń jakich obawiano.

— Do pogłosek niemających pewności należy i ta, że jedynym z głównych warunków, pod któremi Marszałek Soult wszedł do Gabinetu, jest, aby Król sam osobiście nie przewodniczył naradom Ministrów.

— Na dzisiejszej giełdzie mówiono, że Pan Guizot został wezwany, aby przyjął urząd Posta w Londynie, w miejsce Jenerała Sebastiani, mniemano atoli, że nieprzyjme tego obowiązku. Spodziewano się nareszcie, że postanowienia Królewskie, mianujące nowych Ministrów, będą już w jutrzejszym Monitorze ogłoszone. Trzy procentowarenty 79, 50. (G. C.)

— D. 3 ter. m. otworzono wystawę plodow sztuk pięknych w Luvrze. Ledwie można było dostać się tam przez liczne tłumy. Corocznie powiększa się ilość pomienionych plodow; z tego powodu dziennikarz jeden wyrachował, że przez ciąg ostatnich 9 miesięcy pomalowano w Paryżu 12,000 stop kwadratowych plótka. Najwięcej uderzają dwa olbrzymie obrazy Horacego Verneta, przedstawiające zdobycie Konstantyny. Z wizerunków, zachwycają wybornym wykończeniem prace P. Winterhalter, przedstawiające obraz Króla i Xiężny Orleans. Znakomity ten artysta zajmuje się obecnie zdjęciem wizerunków całej rodziny

сти портреты Короля и Герцогини Орлеанской. Знаменитый сей артистъ занимается нынѣ списываніемъ портретовъ со всей Королевской фамиліи. Число всѣхъ художественныхъ произведеній простирается до 2,404, то есть около 400 болѣе, нежели въ прошедшемъ году. Въ томъ числѣ находится: 2,141 картина, 130 статуй и другихъ изваяній, 17 архитектурно-рисунковъ, 88 эстамповъ и 28 литографій. (О. Г. Ц. П.)

Б е л г і я.

Брюссель, 8-го Марта.

На биржѣ крайне недовольны продолжительными рѣчами въ Палатѣ, гдѣ успѣваютъ говорить едва четыре члена въ день. Если это продолжится, то цѣлый мѣсяць пройдетъ попусту.

— Г-нъ Бартелсъ, (ответственный издатель Журнала *Belge*) обвиняемый въ возбужденіи войска къ неповиновенію Правительству, поклялся предъ судомъ, что не запирается въ своемъ поступкѣ, будучи того мнѣнія, что неблагородно было бы жертвовать 350 тысячами Белгійцевъ; при чемъ утверждалъ, что съ Г-мъ Катсъ, не имѣлъ онъ никакихъ сношеній.

— Въ лагерь подъ Беверлоо опять пришла дивизія пѣхоты, кавалерія же останется на прежней позиціи.

11-го Марта.

Сдѣланное Герцогомъ Велингтономъ предложеніе, о поставленіи всѣхъ сухопутныхъ и морскихъ войскъ на военномъ положеніи, произвело здѣсь сильное впечатлѣніе.

— На здѣшней биржѣ полагаютъ, что новое Французское Министерство, о составѣ коего здѣсь уже догадываются, не допуститъ въ нынѣшнихъ отношеніяхъ Белгій съ Голландіею, никакой перемены.

— (Въ Берлинѣ получено телеграфическое извѣстіе отъ 15 Марта, что 12 сего мѣсяца собралось въ Брюссель 40 представителей, кои положили согласиться на принятіе Лондонскаго трактата и требовать закрытія засѣданій Палаты. Если предложеніе ихъ будетъ принято, то 15 и 16 числа послѣдуютъ совѣщанія о статяхъ трактата и 16 ч. дѣло сіе будетъ совершенно окончено.) (О. Г. Ц. П.)

— *Courrier Belge* сообщаетъ: „Въ письмѣ изъ Ремиха (въ уступленной части Лувсембурга) уведомляютъ, что тамъ и въ окрестностяхъ разсыяна въ большомъ количествѣ печатная прокламація Короля и Великаго Герцога, коей главная цѣль есть вынудить покой жителямъ увѣреніемъ, что объявленіе противудѣйствія и наказанія, есть выдумка и распространена только съ тою цѣлю, чтобы ихъ привести въ ужасъ, ибо Король и В. Герцогъ, не только издаетъ общую амнистію всѣмъ принимавшимъ участіе въ возстаніи но сверхъ того Военнымъ и Гражданскимъ чиновникамъ обезпечиваетъ сохраненіе ихъ жалованья и чина. Касательно податей равно дано увѣреніе, что они покрайней мѣрѣ не будутъ возвышаемы четыре года. Всѣ чиновники и военные въ Белгійской службѣ, уроженцы уступленной части края, получили приглашеніе возвратиться въ свои предѣлы, гдѣ будутъ пользоваться всѣми принадлежащими имъ выгодами. Вообще вся прокламація преисполнена кротости и снисхожденія. (G. C.)

А н г л і я.

Лондонъ, 5-го Марта.

Работы около туннеля подъ Темзою съ каждымъ днемъ поднимаются впередъ. Съ Декабря мѣсяца отдѣлано 30 футовъ. Нынѣ длина всего туннеля составляетъ 835 футовъ, то есть 130 футовъ болѣе противу выставленнаго прежде знака. Для совершеннаго окончанія оного до самаго противоположнаго берега остается только 65 футовъ.

— Вдовствующая Королева пользуется на островѣ Мальтѣ совершеннымъ здоровьемъ и недавно присутствовала на балѣ. Эскадра, подъ начальствомъ Адмирала Стопфорда, понынѣ стоитъ на якорѣ у сего острова, и не скоро выйдетъ въ море.

— По полученнымъ изъ Лиссабона отъ 24 прошлаго мѣсяца свѣдѣніямъ, тамошнее Правительство отвергло предложеніе Англіи, касательно прекращенія торгова Неграми.

9-го Марта.

Королева принимала вчера въ аудіенціи главнокомандующаго войскъ Лорда Гильи и Генераль-Аудитора арміи, Сира Георга Грея. Говорятъ, что Королева разсуждала съ помянутыми сановниками о сдѣланномъ Герцогомъ Велингтономъ въ верхнюю палату представленіи, что настоящее число войскъ недостаточно къ обезпеченію могущества Англіи. Кажется, что Англійское Правительство намѣрено усилить свою армію, по случаю волненія картистовъ, предающаго безпокойства въ Ирландіи, а также

Królewskiej. Liczba dzieł sztuk pięknych, wynosi ogółem sztuk 2,404, zatem prawie o 400 więcej, niżeli w roku zeszłym. Pomiedzy temi znajduje się: obrazów 2,141, posagów i robot snycerskich 130, rysunków architektonicznych 17, gycin 88 i litografij 28.

B e l g i a.

Bruxella, 8 Marca.

Na giełdzie niecierpliwą się długą gadaniną w Izbie: ledwie bowiem codziennie po czterech deputowanych głos zabiera. Jeżeli tak długo potrwa, to cały miesiąc na niczém zejdzie.

— P. Bartels, (odpowiedzialny Redaktor dzien. *Belge*), oskarżony o podbudzanie wojska do nieposłuszeństwa przeciw Rządowi, oświadczył przed sądem, że nie zapiera się swego przewinienia: sądzi bowiem, że byłoby niegodnie poświęcać 350,000 Belgijczyków; przytém utrzymywał, że najmniejszych nie miał stosunków z P. Kats.

— Do obozu pod Beverloo przybyła znowu dywizya piechoty; jazda zaś ciągle stać będzie na swoim dawniejszém stanowisku.

Dnia 11.

Projekt wniesiony przez Xięcia Wellingtona, ażeby postawić na stopie wojny całą wojenną siłę Anglii, tak lądową, jako też i morską, sprawił tu wielkie wrażenie.

— Giełda nasza jest tego mniemania, że nowy skład gabinetu francuzkiego, którego już się tu domyślają, nie zezwoli na żadne zmiany w dotychczasowych stosunkach Belgii z Hollandyą.

— (Do Berlina nadeszła wiadomość telegraficzna z dnia 15 Marca, że w dniu 12 t. m. zgromadziło się w Bruxelli 40 reprezentantów, którzy uradzili przyzwolic na przyjęcie traktatu Londyńskiego i żądać zakończenia narad. Jeżeli ich wniosek przyjęty będzie, w dniach 15 i 16 nastąpią narady nad szczególnymi artykułami traktatu, a w dniu 16 rzecz cała będzie zakończona.) (G. R. K. P.)

— Czytamy w *Courrier Belge*: „Z pisma otrzymanego z Remich (w odstąpionej części Luxemburga), dowiadujemy się, że tam i w okolicach rozrzucono w znacznej ilości drukowaną odezwę Króla i W. Xięcia, której głównym celem jest uspokoić mieszkańców, przez udzielenie tymże zapewnienia, iż zapowiedzenie reakcyi i postępowania karzącego, jest zmyśleniem i było rozgłoszone, aby ich zastraszyć, ponieważ Król i W. Xięże, nie tylko nadaje najpowszechniejszą amnestyą wszystkim, którzy w powstaniu udział mieli, ale zapewnia nadto zachowanie urzędnikom cywilnym i wojskowym ich stopni i żołdu. Co do podatków, dane również zapewnienie, że takowe przynajmniej przez lat cztery żadnego podwyższenia niedoznają. Wszyscy urzędnicy i wojskowi w służbie belgickiej, będący rodem z terytorium odstąpionego, są wezwani, aby wracali do kraju, gdzie wszystkich należących im korzyści używać będą. W ogólności, cała odezwa tchnie duchem łagodności i przebaczenia.“ (G. C.)

A n g l i a.

Londyn, dnia 5-go Marca.

Roboty w tunelu pod Tamizą postępują codziennie. Od Grudnia zrobiono stop 30. Cała długość tunelu wynosi teraz 835 stop, to jest 130 więcej nad znak dawniej wywieszony; do zupełnego ukończenia aż do drugiego brzegu brakuje tylko stop 65.

— Królowa Adelaida nżywa na wyspie Malcie ciągle dobrego zdrowia; niedawno zaszczyliła bal swoją obecnością. Flota Admirala Stopford ciągle tam stoi na kotwicach, i nie tak prędko rozwinię żagle.

— Podług wiadomości z Lisbony, w dniu 24 z. m. odebranych, Rząd tamtejszy odrzucił projekt Anglii, zniesienia handlu niewolnikami.

Dnia 9.

Królowa udzieliła wczora posłuchanie naczelnemu wodzowi wojska i Jeneralnemu audytorowi wojska, Lordowi Hill i Sir George Grey. Sądzą, że Monarchini rozmawiała z pomienionemi wielkimi urzędnikami z powodu użalania się izbie wyższej Xięcia Wellingtona, że obecna siła zbrojna nie jest dostateczną do utrzymania potęgi angielskiej. Zdaje się, że Rząd Angielski chce się dostatecznie uzbroić, z powodu poruszeń Kartystowskich w Anglii, które zapowiadają niepokoje w Irlandyi, jakoteż dla trwających rozruchow w Ame-

по поводу продолжающихся въ Америкѣ смятеній и получаемыхъ постоянно неблагопріятныхъ извѣстій изъ Азій.

— Герцогъ Кембриджскій заболѣлъ отъ простуды и нѣсколько дней не выходилъ изъ своего кабинета. Прусскій посланникъ, Баронъ Бюловъ, былъ также нѣсколько дней боленъ, и даже опасались, чтобы болѣзнь его не продолжилась, но онъ уже совершенно оправился. (О.Г.Ц.П.)

И т а л і я.

Неаполь, 24-го Февраля.

Здѣсь дѣятельно занимаются снаряженіемъ флотиліи, назначенной въ Триполь, для понужденія тамошняго Бей отказаться отъ дани, которую дониндѣ платило ему Неаполитанское Правительство. Братъ Короля будетъ командовать сею экспедиціею. (О.Г.Ц.П.)

И с п а н і я.

Мадридъ, 3-го Марта.

Предметомъ общихъ разговоровъ въ нашей столицѣ, суть произносимые теперь смертные приговоры въ Эстелли. Утверждаютъ, что Правительство поручило Генералу Эспартеро удостовѣрить всѣхъ начальниковъ Карлистскихъ войскъ, что имъ даровано будетъ всепрощеніе, если признаютъ власть Королевы.

— Изъ Сарагоссы извѣщаютъ, что Кабрера раненъ лѣвою, однимъ Капитаномъ Карлистскихъ войскъ. По другимъ извѣстіямъ, онъ переправился чрезъ Эбро, въ намѣреніи слѣдовать, по приказанію Д. Карлоса, въ Наварру. (О.Г.Ц.П.)

— *Correo Nacional* по письму изъ Бургоса отъ 26 ч. пр. м. уведомляетъ, что Эспартеро въ ту минуту, когда намѣревался идти въ Наварру, получилъ депешу, прочитавъ которую воскликнулъ съ радостію: „Сбылось! Весною все кончится!“ Полагаютъ, что упомянутая депеша касалась казней въ Эстелли, которыя исполнилъ Марото въ согласіи съ Эспартерою. Составленный между двумя этими вождями планъ по сохраненію этого письма будто такой, чтобы созвать прежніе кортесы *per estamentos* т. е. по чинамъ, а онѣ должны постановить о наследствѣ престола. Всѣ древніе и новѣйшіе законы, должны войти въ составъ новаго кодекса, въ чемъ однако должно быть основаніемъ представительное законодательство. Объявлена будетъ общая амнистія и сохранены всѣ военные чины. Еслибъ Кабрера отъ сего уклонился, тогда Эспартеро со всѣми силами выступить противу него. (G. C.)

(изъ Франц. газ.)

Поведеніе Генерала Марото сдѣлалось предметомъ всѣхъ разговоровъ. Чтобы дать полное понятіе объ этомъ дѣлѣ, слѣдуетъ объяснить предшествовавшія обстоятельства. Со времени экспедиціи 1837 года, неудачно окончившейся подъ стѣнами Мадрида, Донъ-Карлосъ замѣтилъ, что провинціальная партія, къ которой принадлежали знаменитѣйшіе его Генералы, изъ зависти къ Генераламъ партіи Донъ-Карлоса старалась разрушать самыя блестящія его предпріятія. Въ слѣдствіе сего, сначала онъ отрѣшилъ отъ должности военного Министра Генерала Кабаньеса, поручивъ оную хитрому Галиціанцу Генералу Ареасу-Тексеиро. Инфантъ Донъ Себастьянъ также попалъ въ немилость и отрѣшенъ отъ начальствованія войсками, а Генералы командовавшіе подъ его начальствомъ дивизіями и бригадами, или были отрѣшены отъ должностей или объявлены состоящими въ подозрѣніи, какъ подавшіе поводъ къ неудачѣ означенной экспедиціи. Исключены изъ дѣйствительной службы: Торе, Гибельвальде, Эгуа, Сараца, Боргасъ, Сопелана, Бальмаседа, Цавала, Арапо, Батанеро, Кабанеро, Гарсія и другіе, а Виллареаль, Заріатеги, Элио и Гомецъ отданные подъ военный судъ, ожидали приговора въ темницѣ. Дѣло ихъ производилось до Апрѣля прошлаго года; военный судъ большинствомъ двухъ голосовъ приговорилъ ихъ къ смертной казни, остальные же члены судной Комиссіи оправдали ихъ. Въ это же время въ Сироки и Дискатилло произошли смятенія съ цѣлью освобожденія плѣнныхъ. Донъ-Карлосъ сдѣлался недоуверчивымъ и дѣйствовалъ по внушеніямъ Министра Тексеиро, Епископа Леона, отца Ларага и отца Доминго, своего духовника, которые старались испровергнуть провинціальную партію, чтобы присвоить себѣ всю власть. Въ минувшемъ году вспыхнувшей въ войскахъ, расположенныхъ въ Эстелли, мятежъ противъ Оялаторесъ и Министра Тексеиро, остановилъ на время исполненіе ихъ замысловъ. — Марото принялъ главное начальство и съ того времени велъ открытую войну съ непріязненною ему Камариллою. Желая приобрести противъ нея помощь, старался онъ снискать доверіе и привязан-

рые, tudzież ciągle odbieranych wiadomości niepomyślnych z Azji.

— Xiążę Cambridge zastał z przeziębienia i przez czas niejaki ze swoich pokojów niewychodził. Także i Posel Pruski, Baron Bülow, chorował dni kilka; lekano się, by jego słabość nie trwała dłużej, ale znowu powrócił do zdrowia. (G.R.K.P.)

W z o s n y.

Neapol, 24-go Lutego.

Pracują usilnie nad przygotowaniem małej floty, przeznaczonej do Trypolu, aby za jej pomocą zmusić Rząd tamtejszy do zrzeczenia się haraczu, który mu dotychczas opłacał Rząd Neapolitański. Na czele tej wyprawy znajdować się będzie brat Królewski. (G.R.K.P.)

H i s z p a n i a.

Madryt, 3-go Marca.

Głównym przedmiotem rozmów w naszej stolicy, są terazniejsze wyroki śmierci, wydawane w Estelli. Zapewniają, że Rząd przesłał rozkaz Jenerałowi Espartero, aby zapewnił wszystkich dowódców Karolistowskich o zupełnej amnestyi, jeżeli zechcą uznać władzę Królowej.

— Donoszą z Saragossy, że Kabrera został przeszyty szpadą przez jednego kapitana z wojsk Karolistowskich. Według innych wiadomości, miał przejść za Ebro, chcąc się udać do Nawarry, gdzie go powołał D. Karlos.

— *Correo Nacional* donosi, podług listu pisanego d. 26 z. m. z Burgos, że Espartero, w chwili, gdy właśnie chciał wyruszać do Nawarry, otrzymał depeszę, po odczytaniu której zawołał z radośnem uniesieniem: „Stało się! Na wiosnę wszystko koniec weźmie!“ Mniemają, że depesza rzeczona dotyczyła straceń w Estelli, które w porozumieniu z Esparterą Maroto wykonał. Ułożony między temi dwoma wodzami plan ma być według namienionego listu taki, ażeby zwołać dawne kortesy *per estamentos*, to jest podług stanów, te zaś względem następstwa tronu wyrzec mają. Wszystkie dawne i nowe prawa, mają posłużyć do ułożenia ogólnego kodexu, w czem jednak ustawodawstwo reprezentacyjne ma służyć za zasadę. Powszeczna amnestya będzie ogłoszona i wszystkie stopnie wojskowe zachowane. Gdyby Cabrera uchylał się od tego, natenczas wyruszy przeciwko niemu Espartero z całą potęgą. (G.C.)

(Z gazet francuzkich).

Postępowanie Jenerała Maroto jest przedmiotem wszystkich rozmów. Chcąc rzecz tę dokładnie zrozumieć, wypada wyświecić wszystkie poprzednie okoliczności. Od czasu swej wyprawy w roku 1837, która się przy bramach Madrytu rozbiła, dostrzegł D. Karlos, że stronnictwo, do którego należeli najznakomitsi wojsk jego Jenerałowie, przez zawisć ku dowódczom Kastylijskim, niweczyło jego najświetlejsze zamiary. W skutku tego, naprzód złożył z urzędu Ministra Wojny, Jenerała Cabanes, oddając ten wydział pod zarząd chytrego i zwinnego Galicyanina, Jenerała Aries Texeiro. I Infant D. Sebastian popadł w niełaskę; odjęto mu dowództwo wojska, a Jenerałowie, którzy pod nim dywizjami i brygadami dowodzili, albo pozbawieni byli dowództwa, albo ogłoszeni w stanie zaskarżenia, w miarę padającego na nich podejrzenia, o przyezynienie się do niepomyślnego skutku wyprawy. Do służby nieczynnej przesłali: Torre, Guibelalde, Eguia, Saraza, Borgas, Sopolana, Balmaseda, Zavalá, Arrapo, Batanero, Cabanero, Garcia i inni; zaś Villareal, Zariategui, Elio i Gomez, oddani pod sąd wojenny, w więzieniu na wyrok oczekiwali. Ich sprawa toczyła się aż do Kwietnia zeszłego roku; sąd wojenny skazał ich na śmierć większością dwóch głosów; mniejszość uznała ich niewinnymi. Tymczasem w Sirauqui i Discatillo zjawiły się poruszenia na korzyść więźni. D. Karlos uległ okolicznościom, i na wstawienie się Jenerała Maroto, który objął nad wojskiem dowództwo po złożeniu Jenerała Guegue, odmówił potwierdzenia wyroku. Oddział jednak D. Karlos był nader niedowierzającym; działał za wpływem Ministra Texeiro, Biskupa Leonu, ojca Laraga i ojca Domingo, swego spowiednika, którzy chcieli zniszczyć stronnictwo prowincjonalne, aby mogli zupełnie całą władzę ogarnąć. Wybuchł w wojsku w roku zeszłym rozruch w Estelli przeciw Ojłatorom i Ministrowi Texeiro, wstrzymały na czas niejaki wykonanie ich zamiarow. Maroto objął naczelne dowództwo, i odtąd otwartą prowadził wojnę z nieprzyjazną sobie Camarillą. Chcąc znaleźć przeciw niej posiłki, starał się pozyskać ufność i przywiązanie wojska. Tymczasem Texeiro pochlebiał naczelnikom dywizyj i brygad, zjednał sobie przychylność niektó-

ность войска. Между тѣмъ Тексеиро поддѣлывался къ дивизионнымъ и бригаднымъ начальникамъ, приобрѣлъ пріязнь нѣкоторыхъ изъ нихъ и возстановлялъ преграды своему противнику въ военныхъ дѣйствіяхъ; кромѣ того внушалъ Генераламъ неповиновеніе главному предводителю арміи и старался держать ихъ въ независимости. Въ такомъ положеніи были дѣла до пріѣзда Беирской Герцогини. Свадебныя празднества не могли усмирить разъяренныхъ соперниковъ. Каждый изъ нихъ искалъ себѣ партіи. Марото привлекъ на свою сторону нѣсколькихъ знаменитыхъ особъ, которые поддерживали его своимъ вліяніемъ. Тексеиро замѣтивъ, что противникъ его ежедневно приобретаетъ болѣе значенія и что даже Беирская Герцогиня преклоняется на его сторону, вздумалъ нанести ему рѣшительный ударъ. Для сего довелъ онъ Донъ-Карлоса до того, что онъ отдалъ у Генерала Марото главное начальство и отдалъ его Генералу Франциску Гарсіа, начальствовавшему въ Наваррѣ. Приказъ этотъ былъ уже подписанъ и былъ бы приведенъ въ исполненіе, если бы не отецъ Кирилль Архіепископъ Кубы, Рамиресъ де ла Писцина и Марко дель Понтъ, которые узнавъ о семъ отправились къ Донъ-Карлосу и упресли отменить этотъ приговоръ. Марото остался главноначальствующимъ, но обо всемъ узналъ, равно какъ и противникъ его Гарсіа, который отъ сего времени прекратилъ дружескія сношенія съ своимъ начальникомъ. Марото съ своей стороны бдительно наблюдалъ за его поступками, и рѣшившись однимъ ударомъ положить конецъ всемъ интригамъ. Приготовленные имъ и отцомъ Кирилломъ (который обо всемъ доносилъ Донъ-Карлосу) событія въ Эстелли, доказываютъ дерзость его замысловъ, а смерть 13 штабсъ-офицеровъ есть слѣдствіе зависти Марота къ Тексеиру.

— Въ Байоннѣ получено 28 Февраля изъ главной квартиры Донъ-Карлоса официальное извѣщеніе о преобразованіи Министерства, и приказъ Донъ-Карлоса, въ коемъ изъяснено: что по ближайшемъ разсмотрѣніи, удостовѣрившись онъ, въ крайнемъ своему удивленію, что его хотѣли обмануть ложными, нарочно придуманными и весьма преувеличенными доносами о поступкахъ Генерала Марото; что Генералъ сей справедливо употребилъ вверенную ему власть; что онъ по прежнему пользуется Королевскою милостію, и что изданная противъ него прокламація, должна быть почитаема неимѣющею силы и предана сожженію. Наконецъ Донъ-Карлосъ повелѣваетъ, чтобы приказъ сей прочитываемъ былъ войску въ продолженіи трехъ дней.

— Марото отменилъ распоряженіе, по которому воспрещено было, подъ опасеніемъ смертной казни, имѣть сношенія съ городомъ Бильбао; полагаютъ, что отнынѣ можно будетъ и съ многими другими вести переписку.

— Освобожденіе отъ осады Карлистскихъ войскъ нѣкоторыхъ городовъ, произвело большую радость, между сельскими жителями, которые теперь со всѣхъ сторонъ привозятъ туда жизненные припасы.

(О.Г.Ц.П.)

Т у р ц і я.

Константинополь, 31-го Января.

По письмамъ изъ Тавриса отъ 4 Декабря Г. Макнеиль узналъ изъ Персіи, велѣлъ Полковнику Шилу, что бы со всѣми принадлежащими къ посольству чиновниками отправился въ Эрзерумъ; также Полковнику Ши и всѣмъ офицерамъ состоящимъ въ Персидской службѣ, велѣлъ отлучиться въ Багдадъ. Выѣздъ Англійскаго посланника, кажется непроизвелъ большого впечатлѣнія въ семьѣ краѣ; торговля непрерывалась и въ провинціяхъ господствовало спокойствіе. Персидскіе купцы выписали даже значительное количество Англійскихъ товаровъ чрезъ Константинополь; они увѣрены, что настояща недоразумѣнія не нарушатъ дружбы между Англіею и Персіею. Но Англійскіе купцы находящіеся тамъ иначе думаютъ; по предосторожности они возвратили всѣ прежніе свои заказы, отъ чего можетъ быть такое послѣдствіе, что вмѣсто ихъ, займутся торговлею поселившіеся въ Персіи Греки. (G.C.)

Е г и п е т ь.

Александрія, 16-го Февраля.

Здѣсь получены письма изъ Каира отъ 10 ч. с. м. Возвращеніе Мегмеда-Али изъ Сеннара, отложено на неопредѣленное время, то только извѣстно, что онъ рѣшился пробыть тамъ дождливое время Мая мѣсяца. — Въ Аравіи счастье благопріятствовало оружію Египтянъ. Куршидъ-Паша занялъ Дерраихъ, столицу Неджды, взявъ въ плѣнъ Князя этого края и отправилъ въ Каиръ. Отъ Бассоры, онъ былъ уже только на десять дней пути. (G.C.)

рых, и ставилъ препятствія своему противнику въ wykonywaniu дѣланъ военныхъ. Прочъ того накла- нiał Jenerałów do nieposłuszeństwa naczelnemu wodzowi i starał się w niezawistém utrzymać ich położeniu. Tak stały rzeczy przed przyjazdem Xieźny Beiry. Uroczystości weselne nie zdołały uhamować rozjątrzenia obu spórzawodników. Každy z nich szukał stronników. Maroto zjednał sobie kilka znakomitych osób, które go całym swoim wpływem wspierały. Texeiro, uważając, że jego przeciwnik codziennie większą zyskuje wię- tość, i że nawet i Xieźna Beiry na jego nakłania się strong, umyślił zadać mu cios śmiertelny. Jakoż przy- wiódł D. Karlosa do odjęcia naczelnego dowództwa Je- nerałowi Maroto i oddania go Franciszkowi Garcia, do- wodzącemu Jenerałowi w Nawarze. Ten dekret już był podpisany i miał być wprowadzony w wykonanie, gdy ojciec Cyryl, Arcy Biskup Kuby, Ramires de la Piscina i Marco del Pont, dowiedziawszy się o nim, u- dli się do D. Karlosa i wyjednali jego unieważnienie. Maroto utrzymał się przy naczelném dowództwie, ale dowiedział się o wszystkim, równie jak i jego prze- ciwnik Garcia, który odtąd zerwał przyjaźne stosun- ki z swoim zwierzchnikiem. Maroto ze swej strony baczne na jego postępkі dawał oko; nakoniec przedsię- wziął jednym ciosem położyć kres wszystkim intrygom. Między nim i Ojcem Cyrylem (który D. Karlosa co- dziennie o wszystkim zawiadamia) przygotowane w Estelli wypadki, dowodzą śmiałości jego zamiarów. Przelana zatem krew 13 Sztab-Oficerów, jest skutkiem zawiści między Jenerałami Maroto i Texeiro.

— W Bayonnie odebrano, w dniu 28 Lutego, z głów- nej kwatery D. Karlosa urzędowy biuletyn, doty- czący zmian Ministerstwa, tudzież dekret D. Karlosa w którym wyrażono: że po dokładniejszem przekona- niu się, ujrzał z wielkiem podziwieniem, iż chciano go uwieść błędnemi, umyślnie utworzonymi i nader prze- sadzonymi doniesieniami o postępowaniu Jenerała Ma- roto; że przekonał się, iż Jenerał ten użył sprawiedli- wie powierzonej mu władzy; że przeto wymierzona przeciw jego postępowaniu odezwa, ma być uważana za niebyłą i ma być spalona. Nakon eo oświadcza D. Kar- los, aby przez trzy dni ciągle, pomienione postanowienie wojsku było odczytywane.

— Maroto, rozkazem dziennym zniósł zakaz miewania stosunków z miastem Bilbao pod karą śmierci; sądząc, że odtąd i z wielu innemi miejscami można będzie mieć wzaj- jemne korespondencye.

— Zniesienie blokady miast, przez wojska Karoli- stowskie osadzonych, sprawiło między ludem wiejskim największą radść, który ze wszech stron przybywa z żywnością. (G.R.K.P.)

Т у р ц і я.

Stambul, 31-го Стycznia.

Według listów z Tauris pod d. 4-m Grudnia, P. Macneil, oddalając się z Persyi, polecił Półkownikowi Shiel, aby ze wszystkimi osobami poselstwa udał się do Erzerum; podobnie Półkownikowi Shee i wszyst- kim oficerom, będącym w służbie perskiej, wskazał Bag- dad za miejsce odwrotu. Oddalenie się posła angielskie- go, nie sprawiło podobno wielkiego w tym kraju wra- żenia, handel bowiem nie ustawał i spokojność panowa- ła w prowincjach. Kupcy perscy zapisali nawet zna- czne zapasy towarów angielskich przez Stambul; są oni przekonani, że terazniejsze nieporozumienia; nie pocią- gną za sobą zerwania dobrej przyjaźni między Anglią i Persją. Kupcy angielscy, tamże bawiący, inaczej my- ślą; przez ostróżność odwolali oni wszystkie swe po- przednie zamówienia, czego skutek może być taki, że w ich miejscu, zajmą się handlem Grecy w Persyi o- siedli. (G.C.)

Е г и п т.

Alexandrya, 16 Lutego.

Mamy tu listy z Kairu daty 10 t. m. Powrót Meh- meda-Ali z Sennaaru, odłożony na czas nieokreślony; to tylko pewna, że postanowił przeczekać tam deszczową porę miesiąca Maja. — W Arabii służyło szczęście o- rężowi Egipcyan. Kurszyd-Pasza zajął Derraiach, sto- licę Nedždy, pojmał w niewolę Xiecia tego kraju i do Kairu odesłał. Od Bassory był już tylko dni dzie- sięć. (G.C.)